

SOIL REPORT

รายงานผลการเจาะสำรวจชั้นดิน
โครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและ
ระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี
กรุงเทพมหานคร

STS INSTRUMENTS
COMPANY LIMITED

วันที่ 24 พฤศจิกายน 2557

1. บทนำ

การเจาะสำรวจดินสำหรับโครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยทำการเจาะสำรวจจำนวน 57 หลุมประกอบด้วยหลุม A-1 ถึง A-15 ความลึก 20 เมตร หลุม B-1 ถึง B-18 ความลึก 25.95 เมตร หลุม C-1 ถึง C-12 ความลึก 20 เมตร หลุม D-1 ถึง D-12 ความลึก 20 เมตร พื้นที่โครงการและตำแหน่งหลุมเจาะสามารถพิจารณาได้จากรูปที่ 1 และ 2 ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งหลุมเจาะที่แน่นอนถูกกำหนดในสนามโดยผู้ว่าจ้าง โดยมีค่าพิกัดของหลุมเจาะที่อ่านได้จาก Handheld GPS มีค่าดังนี้

<u>หลุมเจาะ</u>	<u>พิกัดหลุมเจาะ</u>	
	<u>E</u>	<u>N</u>
A-1	663388	1527149
A-2	661563	1525895
A-3	660521	1525491
A-4	660090	1524679
A-5	659379	1523480
A-6	662775	1524921
A-7	662020	1524778
A-8	661498	1523783
A-9	660590	1523259
A-10	661021	1522995
A-11	658517	1524685
A-12	659659	1523281
A-13	659733	1522385
A-14	660310	1521899
A-15	660912	1522128

ในแนวราบและแนวตั้ง ตะกอนส่วนมากเป็นดินเคลย์และทรายแป้งสีเทาและเทาเขียวเนื้อนุ่มและเนียน ซึ่งตะกอนชุดนี้รู้จักกันในนามดินเคลย์ทะเล (marine clay) พบมากในบริเวณกรุงเทพฯ บางครั้งจึงเรียกดินเหนียวกรุงเทพฯ (Bangkok clay) ตะกอนชุดนี้วางตัวอยู่ใต้ชั้นตะกอนที่ราบน้ำขึ้นถึง (intertidal flat) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นดินเคลย์สลับชั้นทรายและทรายแป้ง มีซากพืชและเปลือกหอยปะปนอยู่ด้วย และบางบริเวณจะเป็นชั้นพีชระดับล่าง (basal peat) สะสมตัวอยู่ด้วย รวมความหนาของตะกอนชุดนี้ตั้งแต่ 1 – 15 เมตร โดยจะหนาตามบริเวณกลางแอ่ง แล้วลดลงตามขอบแอ่ง

5. ลักษณะชั้นดิน

หลุมเจาะ A-1 ถึง A-15

สภาพชั้นดินที่พบด้านบนส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนซิลท์ (Silty Clay) มีความหนาประมาณ 1.5 – 3 เมตร โดยที่หลุม A-1 พบทรายหลวมหนาประมาณ 3.3 เมตร วางตัวอยู่ด้านบนด้วย

ชั้นดินเหนียวอ่อนมากถึงแข็งปานกลาง (Very Soft to Medium Stiff Clay/Sandy Clay) ถูกพบถัดลงมาถึงความลึกประมาณ 12.2 – 16.5 เมตร แต่ที่หลุม A-3 และ A-4 พบชั้นดินนี้จนสิ้นสุดการเจาะสำรวจ หากเป็นดินเหนียวที่มีทรายน้อยมากจะมีค่าปริมาณน้ำในมวลดินตามธรรมชาติค่อนข้างสูงถึง 91% และค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบอันเดรอน (s_u) จากการทดสอบ Unconfined Compression Test ระหว่าง 0.5 – 4.9 ตัน/ตร.เมตร นอกจากนี้ยังพบทรายหลวมหนาดังแต่ 0.7 เมตร ถึง 2.5 เมตร แทรกกระจายตัวอยู่ในชั้นดินนี้ด้วย

ชั้นดินเหนียวปนซิลท์แข็งถึงแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) ถูกพบจนสิ้นสุดการเจาะสำรวจ มีค่า SPT N VALUE ระหว่าง 9 – 29 ครั้ง/ฟุต โดยที่หลุม A-1 และ A-2 พบทรายนั่นปานกลางแทรกที่ระดับความลึกประมาณ 13.5 – 14.5 เมตร และ 16.5 – 20.0 เมตร ตามลำดับ

รูปที่ 3.1 ถึง 3.3 แสดงรูปตัดชั้นดินของหลุม A-1 ถึง A-15

หลุมเจาะ B-1 ถึง B-18

สภาพชั้นดินที่พบด้านบนส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนซิลท์ (Silty Clay) หนาประมาณ 1.5 เมตร โดยที่หลุม B-5 และ B-16 พบทรายถมหนา 4 เมตร และ 2.5 เมตร ตามลำดับ

ชั้นดินเหนียวอ่อนมากถึงแข็งปานกลาง (Very Soft to Medium Stiff Clay/Sandy Clay) ถูกพบถัดลงมาถึงความลึกประมาณ 13.5 – 17.5 เมตร แต่ที่หลุม B-5 และ B-10 พบถึงความลึก 19.5 เมตร หากเป็นดินเหนียวที่มีทรายน้อยมากจะมีค่าปริมาณน้ำในมวลดินตามธรรมชาติค่อนข้างสูงถึง 84% ส่วนค่ากำลังรับ

หลุมเจาะ D-1 ถึง D-12

สภาพชั้นดินที่พบด้านบนส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนซิลต์ (Silty Clay) มีความหนาประมาณ 1.5 – 4.5 เมตร โดยที่หลุม D-10 พบทรายถมหนาประมาณ 3.7 เมตร

ชั้นดินเหนียวอ่อนมากถึงแข็งปานกลาง (Very Soft to Medium Stiff Clay) ถูกพบถัดลงมาถึงความลึกประมาณ 13.5 – 18 เมตร โดยมีค่าปริมาณน้ำในมวลดินตามธรรมชาติค่อนข้างสูงถึง 114% และมีค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบอันเดรอน (s_u) จากการทดสอบ Unconfined Compression Test ระหว่าง 0.6 – 4.8 ตัน/ตร.เมตร

ชั้นดินเหนียวปนซิลต์แข็งถึงแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) ถูกพบจนถึงที่สุดการเจาะสำรวจ มีค่า SPT N VALUE ระหว่าง 9 – 26 ครั้ง/ฟุต โดยที่ชั้นดินถัดลงมาบริเวณหลุม D-6, D-9 และ D-12 พบชั้นดินเหนียวปนทรายแข็งมากหนาประมาณ 1.5 เมตร และถัดลงมาเป็นชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่นจนถึงที่สุดการเจาะสำรวจ

รูปที่ 3.10 ถึง 3.12 แสดงรูปตัดชั้นดินของหลุม D-1 ถึง D-12

สำหรับรายละเอียดของแต่ละชั้นดินสามารถพิจารณาได้จาก Log of Boring และ Summary of Test Result ภายในภาคผนวก

6. ระดับน้ำใต้ดิน

ระดับน้ำใต้ดินวัดในหลุมเจาะ 24 ชั่วโมง ภายหลังเสร็จสิ้นการเจาะมีค่าระหว่าง 0.5 - 3 เมตรต่ำกว่าระดับผิวดินปากหลุมเจาะ

อย่างไรก็ตาม ระดับน้ำใต้ดินที่วัดได้นี้อาจจะไม่ใช่ว่าระดับน้ำใต้ดินที่แท้จริงแต่เป็นน้ำผสม Bentonite ที่เหลือค้างในหลุมเจาะ ระดับน้ำใต้ดินที่แท้จริงสามารถแปรผันได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละฤดูกาล

7. ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลเจาะสำรวจดินจำนวน 57 หลุมเจาะสำหรับโครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี กรุงเทพมหานคร สามารถให้ข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) สภาพชั้นดินด้านบนที่พบส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวอ่อนมีความหนาโดยทั่วไปประมาณ 15 เมตร ดังนั้นแนะนำฐานรากเสาเข็มจะเหมาะกับโครงการนี้

- 2) ปลายเสาเข็มแนะนำฝังจมอยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งถึงแข็งมาก (Stiff to Very Stiff Silty Clay) หรือชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่น (Medium to Dense Sand)
- 3) โดยทั่วไปหากพิจารณาปลายเสาเข็มฝังจมอยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งถึงแข็งมาก คาดว่าค่า Blow Count ระหว่างการตอกเสาเข็มอาจจะไม่สูงนัก โดยออกแบบเป็นเสาเข็มรับแรงฝืด (Friction Pile)
- 4) ตารางที่ 1 : แนะนำตัวอย่างกำลังรับน้ำหนักของเสาเข็มคอนกรีตสำหรับตอกตันเดี่ยว (Single Driven Pile) แยกตามหลุมเจาะ
- 5) สภาพชั้นดินอาจมีความแปรปรวนได้ในบริเวณโครงการ แนะนำให้ตอกเสาเข็มนำร่องทั่วบริเวณ ก่อนกำหนดความยาวของเสาเข็มให้แน่นอนในแต่ละโซน และเพื่อตรวจสอบอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างการตอกเสาเข็ม

รายการทั่วไป

ในอาคารเดียวกันปลายฐานรากควรจะอยู่ในสภาพชั้นดิน และคุณสมบัติของการหลุดตัวเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการหลุดตัวของอาคาร อันสืบเนื่องจากลักษณะการหลุดตัวของชั้นดินที่รองรับฐานรากแตกต่างกัน

ความลึกเสาเข็มที่แน่นอน จะต้องตรวจสอบด้วยค่า Blow Count ในขณะที่ตอกเทียบกับต้นที่ใกล้จุดเจาะสำรวจดินและจุดการทดสอบเสาเข็ม

สำหรับฐานรากแผ่ ความลึกแน่นอนจะต้องตรวจสอบกับสภาพชั้นดินขณะทำการขุด เพื่อที่จะวางฐานรากบริเวณตำแหน่งเฉพาะนั้นอย่างละเอียด โดยวิศวกรที่มีประสบการณ์เท่านั้นและควรจะบดอัดดินเดิมก่อนที่จะมีการเทฐานรากบนชั้นดินนั้นเพื่อให้ความแน่นของชั้นดินที่รองรับฐานรากเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

ถ้ากำลังแบกทาน (Bearing Capacity) ของชั้นดินเพื่อรับฐานรากแผ่ไม่มากพอและจำเป็นต้องใช้ฐานรากขนาดใหญ่มากเพื่อรับน้ำหนักเสา ขนาดของฐานรากควรจะได้รับการทดสอบว่าจะใหญ่จนไปติดกับฐานรากตัวถัดไปที่อยู่ข้างเคียงหรือไม่ โดยทั่วไปถ้าพื้นที่ของฐานรากรวมกันแล้วมากกว่าครึ่งของพื้นที่ที่จะก่อสร้างทั้งหมดแล้ว ฐานรากรวม (mat foundation) ควรจะออกแบบเพื่อใช้รับน้ำหนักของอาคารทั้งหมดแทนฐานรากเดี่ยว (isolate footing)

สภาพดินและคำแนะนำดังกล่าว ยึดถือจากข้อมูลที่ได้จากการเจาะสำรวจที่บริเวณสภาพดินระหว่างหลุมเจาะอาจมีความแตกต่างไป ฉะนั้น ควรมีวิศวกรผู้เชี่ยวชาญทางปฐพีกลศาสตร์ของดินคอยตรวจสอบประจำระหว่างที่ลงมือทำฐานราก เพื่อให้ผู้รับเหมาสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำที่ให้ไว้ และหากข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับไม่ถูกต้องทางผู้ออกแบบหรือผู้ว่าจ้างควรจะแจ้งให้ทางบริษัท ทราบทันที เพื่อจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามความเหมาะสมต่อไป

รายงานฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับวิศวกร ผู้คำนวณงานฐานรากของอาคารและโครงสร้างเท่านั้น งานออกแบบระบบฐานรากควรขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ออกแบบหรือวิศวกรผู้รับผิดชอบ

ตารางที่ 1 (ต่อ) แนะนำตัวอย่างกำลังรับน้ำหนักของเสาเข็มคอนกรีตสำหรับตอก (Driven Pile) ต้นเดียว

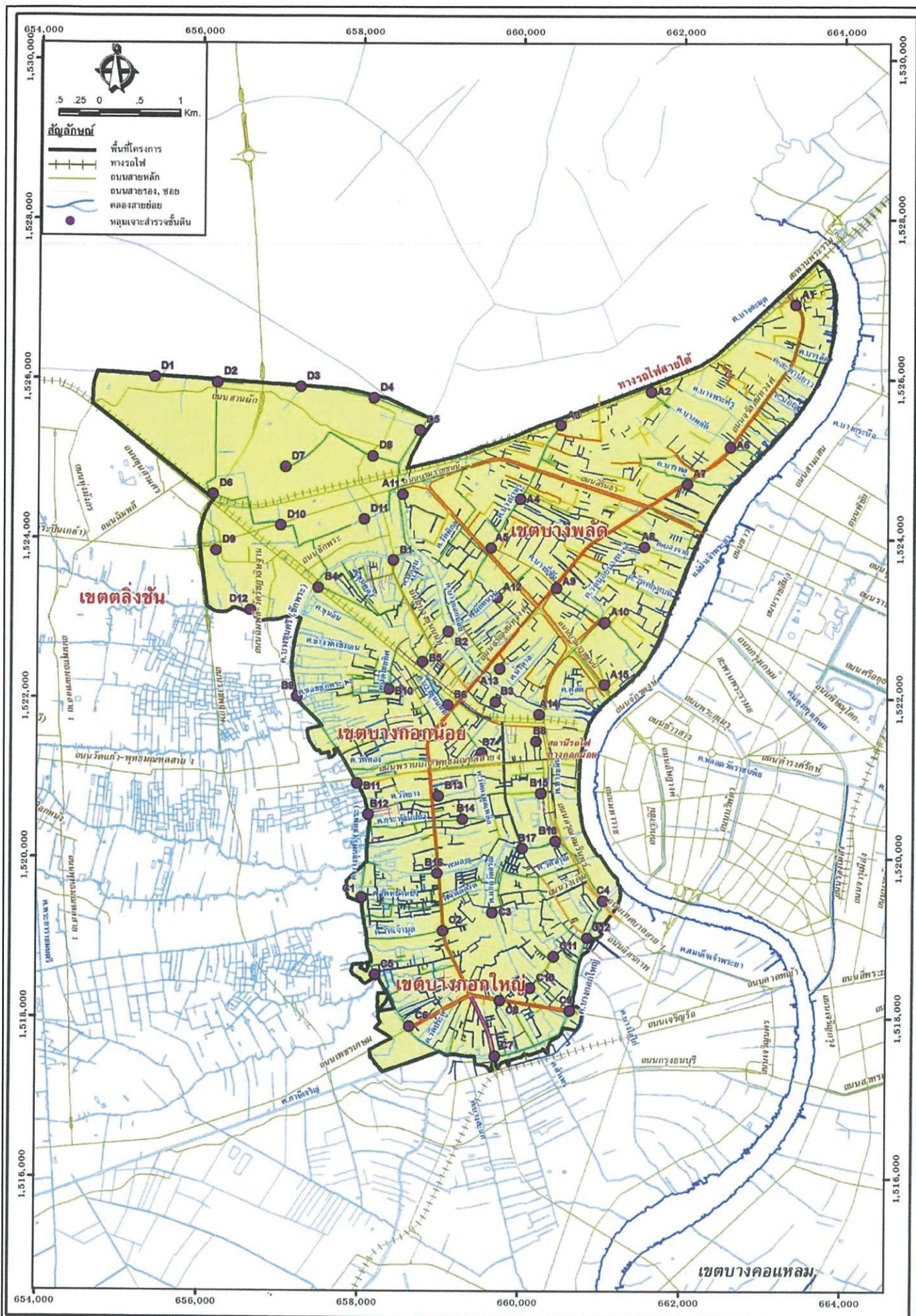
หลุมเจาะ	ขนาดของ เสาเข็ม เมตร	ระดับความลึก ปลายเข็ม* เมตร	หน่วยแรง เสียดทานผิว ตัน/เมตร	แรงเสียด ทานผิว ตัน	หน่วยแรงต้าน ทานปลายเข็ม ตัน/ม ²	แรงต้านทาน ปลายเข็ม ตัน	กำลังรับน้ำหนัก ประลัยของเสาเข็ม ตัน	กำลังรับน้ำหนัก ปลอดภัยของเสาเข็ม ตัน
A-11	□ - 0.25 x 0.25	18	27	27	100	6	33	13
	□ - 0.30 x 0.30	18	27	32	100	9	41	16
A-12	□ - 0.25 x 0.25	18	36	36	100	6	42	17
	□ - 0.30 x 0.30	18	36	43	100	9	52	21
A-13	□ - 0.25 x 0.25	18	29	29	80	5	34	14
	□ - 0.30 x 0.30	18	29	35	80	7	42	17
A-14	□ - 0.25 x 0.25	18	32	32	70	4	36	14
	□ - 0.30 x 0.30	18	32	38	70	6	44	18
A-15	□ - 0.25 x 0.25	18	29	29	100	6	35	14
	□ - 0.30 x 0.30	18	29	35	100	9	44	18
* ระดับความลึกปลายเข็มเทียบกับผิวดินปากหลุมเจาะขณะทำการเจาะสำรวจ, ในการคำนวณกำหนดให้หัวเข็มอยู่ที่ 1 เมตรจากผิวดิน								

หมายเหตุ 1) เนื่องจากปลายเสาเข็มส่วนใหญ่อยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งถึงแข็งมากทำให้ค่า Blow Count ระหว่างการตอกเสาเข็มคาดว่าไม่สูงนัก

โดยออกแบบเป็นเสาเข็มรับแรงเฉือน (Friction Pile Behavior) ยกเว้นกรณีปลายเข็มฝังจมอยู่ในชั้นทรายแน่นปานกลางถึงแน่น ซึ่งควรได้รับการยืนยัน

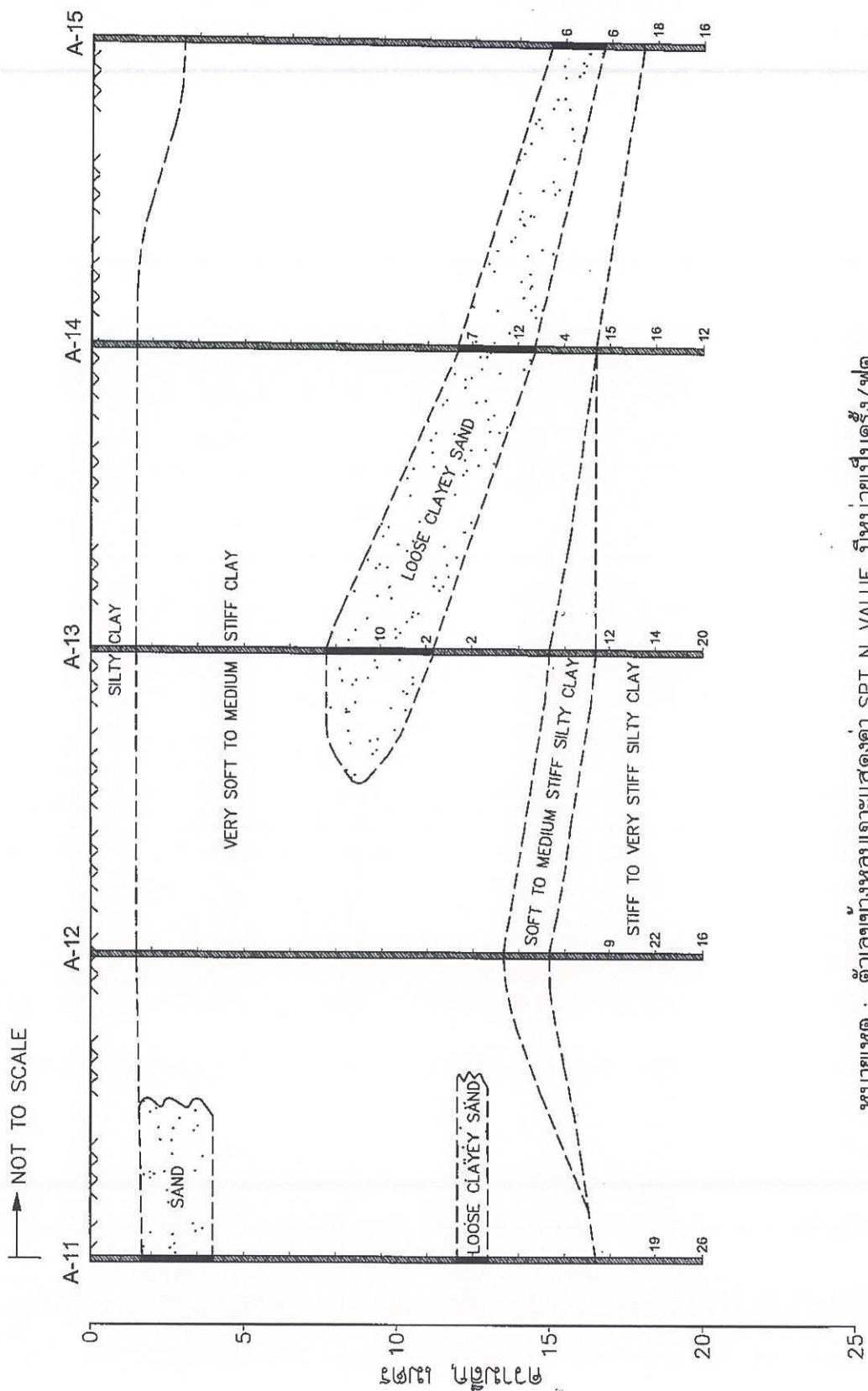
2) ใช้ค่าพิสัยความปลอดภัย (F.S) เท่ากับ 2.5 โดยที่ไม่ได้พิจารณาผลกระทบของหน่วยแรงเสียดทานผิวลบ (Negative Skin Friction)

3) แนะนำให้ตอกเสาเข็มหยั่ง (Pilot Piles) เพื่อหาความยาวเข็มที่เหมาะสมก่อนสั่งเข็มทั้งโครงการ

รูปที่ 1: แผนผังแสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี กรุงเทพมหานคร

Job./No.57321/ND/CK/2557

หมายเหตุ : ตัวเลขข้างหลุมเจาะแสดงค่า SPT N VALUE มีหน่วยเป็นครั้ง/ฟุต

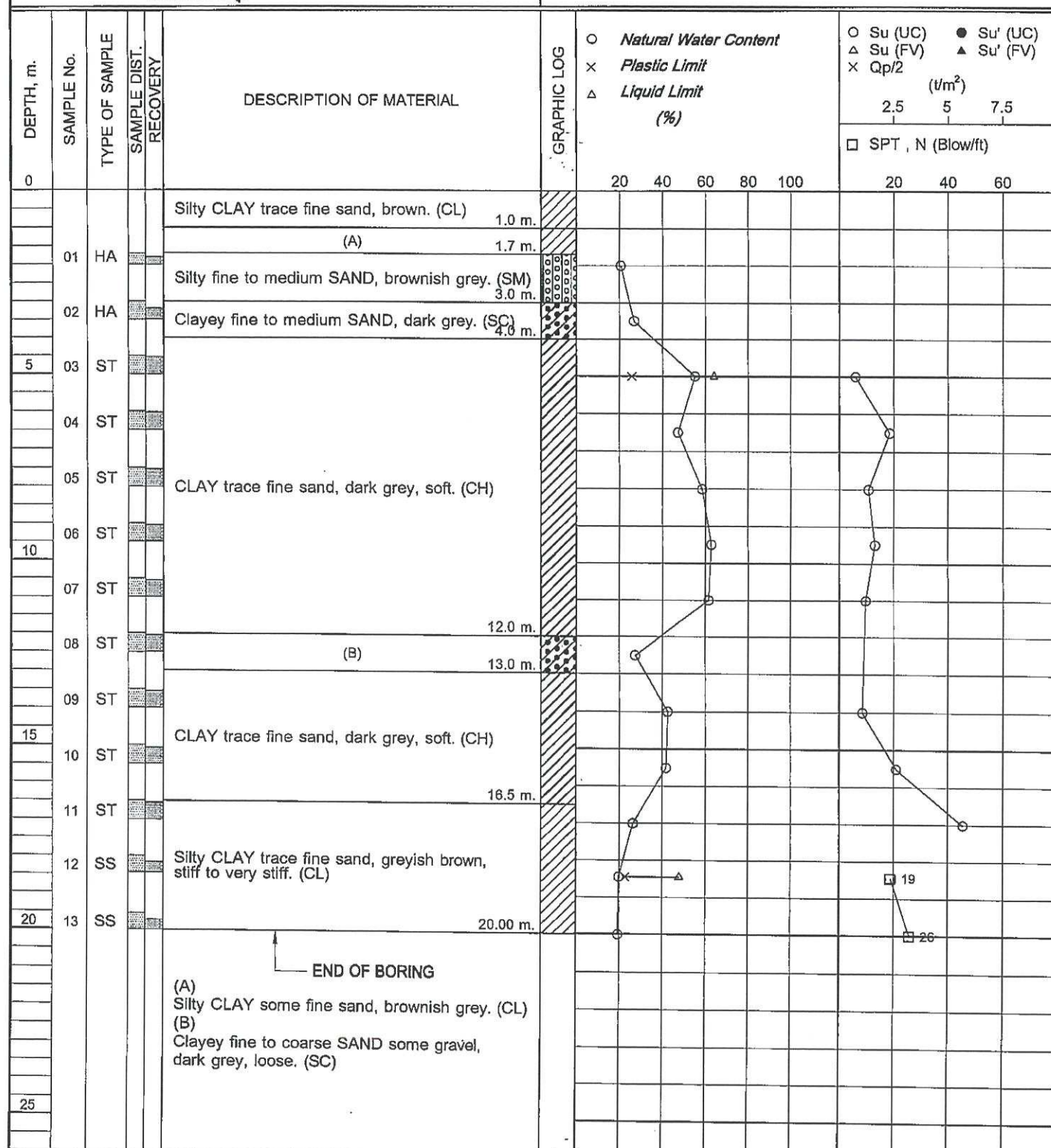
รูปที่ 3.3: รูปตัดชั้นดินหลุมเจาะ A-11, A-12, A-13, A-14 และ A-15 ตามลำดับ

LOG OF BORING No. A-11

PROJECT : ระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัด

LOCATION : กรุงเทพมหานคร

น้ำเสียถนนบุรี

STS INSTRUMENTS
COMPANY LIMITED

BORING STARTED : 16/10/57

RIG. ACKER

WL. -0.95 M.

24 Hrs.
After Boring

BORING FINISHED : 16/10/57

FOREMAN : WN.

JOB No. : 57321

ภาพถ่ายแสดงตำแหน่งหลุมเจาะ A-11

ภาพถ่ายแสดงตำแหน่งหลุมเจาะ A-12